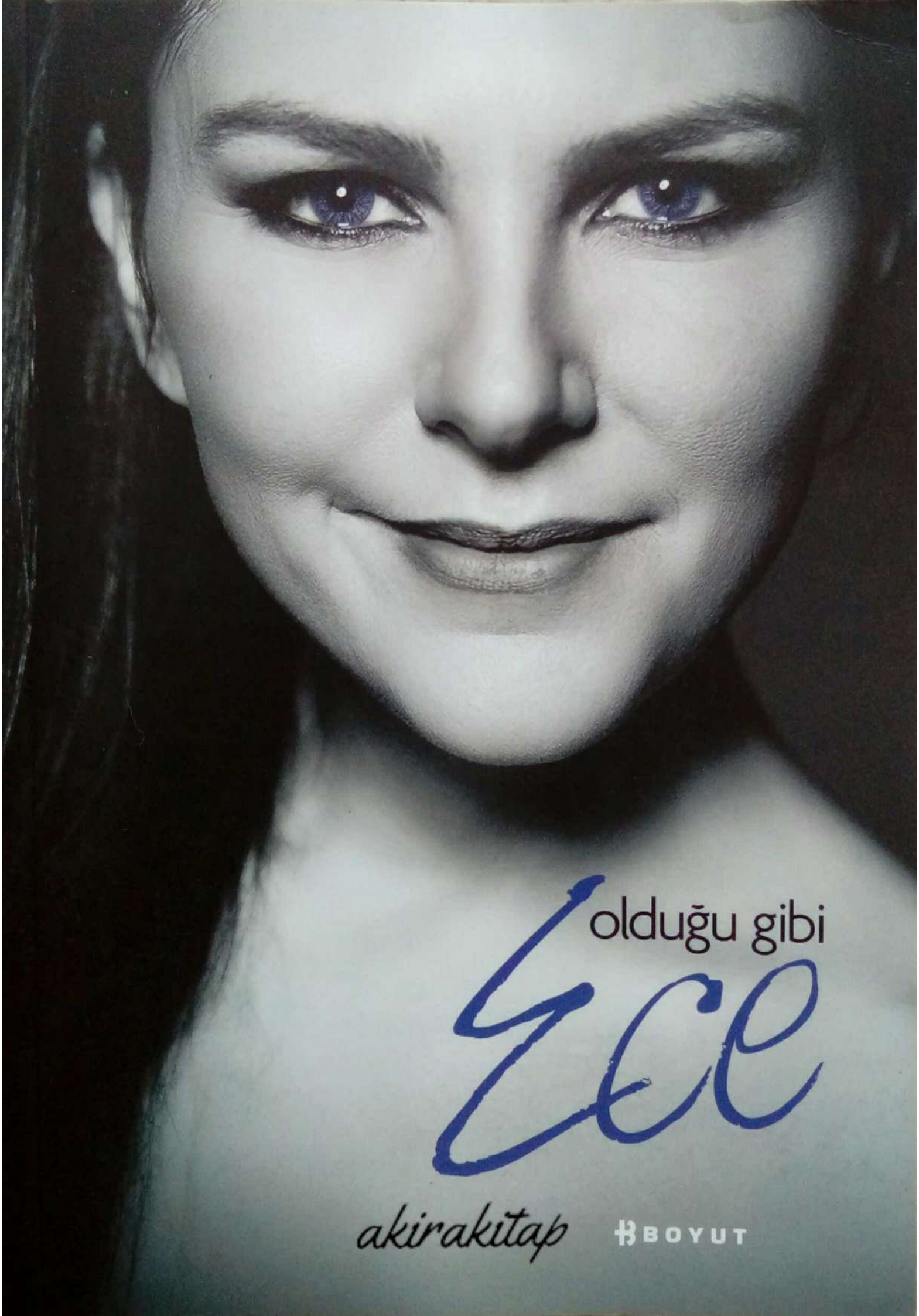
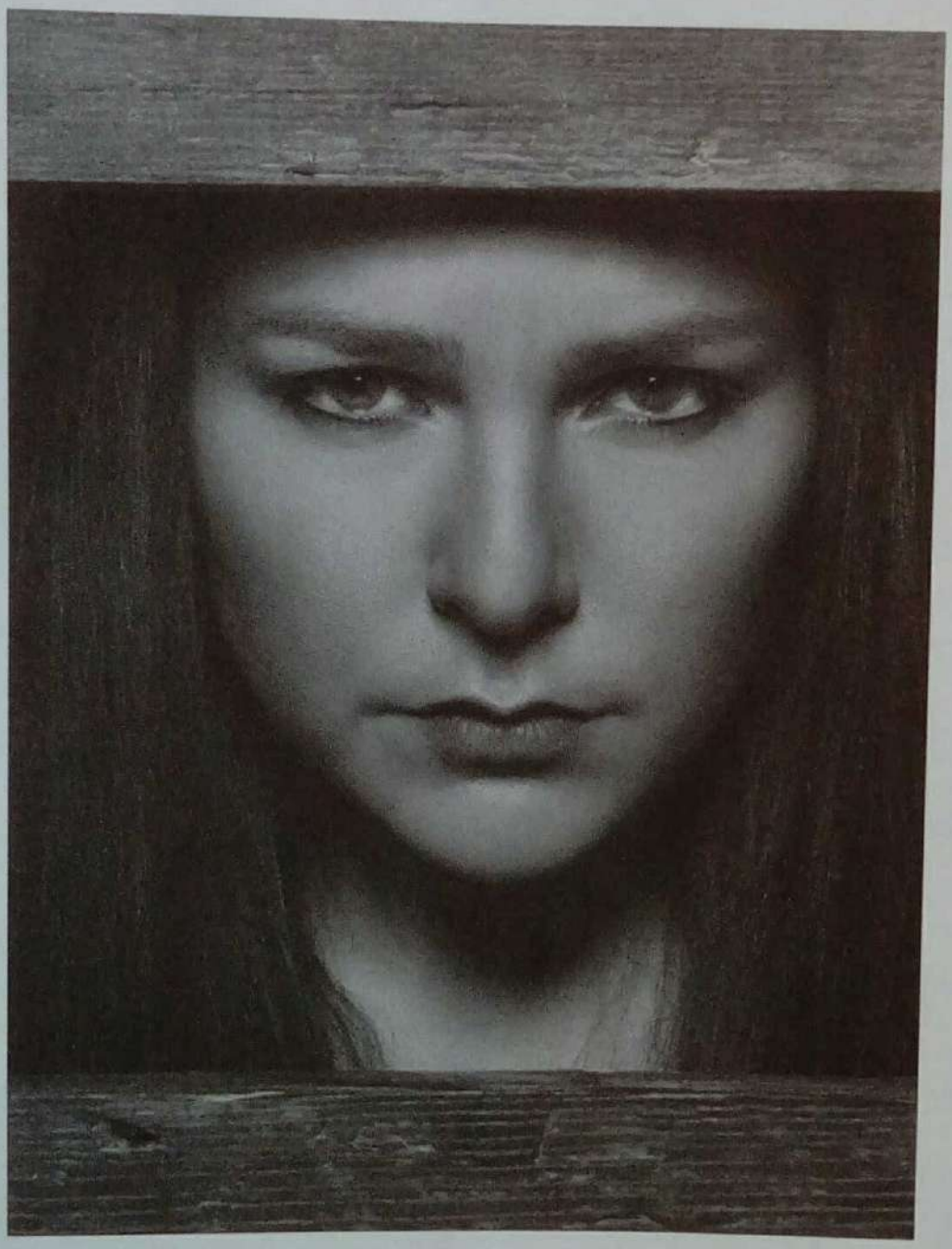

olduğu gibi
Ece
akirakitap
BOYUT

tarama & düzenleme

akira

ECE ÜNER
olduğu gibi

Sertifika No: 10855
ISBN: 978-975-23-1162-6

Genel Yönetmen
Bülent Özükan

Genel Müdür
Nilgün Özükan

Genel Sanat Yönetmeni
Murat Öneş

Grafik Tasarım
Hazan Koltuk Aksoy

Fotoğraf
Ece Oğultürk
Hakan Yüksel

© Bu kitabın her türlü yayın hakkı, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu gereğince Boyut Yayıncılık ve Matbaacılık A.Ş.'ye aittir. Tanıtım amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiç bir yolla çoğaltılamaz.

BOYUT

Koza Plaza A-Blok Kat:26 Tekstilkent
34235 Esenler / İstanbul
Tel: (212) 413 33 33 pbx
Fax: (212) 413 33 34

Baskı
Boyut Matbaacılık A.Ş.
Yüzyıl Mah. Matbaacılar Sit. 1. Cad. No:115
34204 Bağcılar / İstanbul
Tel: (212) 413 33 33 pbx
Fax: (212) 413 33 34

© 2015 BOYUT YAYINCILIK ve TİC. A.Ş.

Eylül 2015, İstanbul

www.boyutstore.com
e-mail: info@boyut.com.tr

Kültür Ürünleri Danışma Hattı
444 53 53

olduğu gibi

Ben Ece Üner,

İşim kelimelerle, bir nevi kelime işçisiyim halihazırda...

Hayatın bu lahzasında inkarla ikrarın eşiğine geldim...
Sanırım kelimeler artık uyutmuyor. Vakti öyle geliyor.
Demir parmaklıklar ardına hapsettiğim tüm sözcükleri tahliye vakti. Ceplerimden dökülüyorlar bozuk para üstü gibi.
Onlar tedavülden kalkmadan ben en iyisi kelimelerimi sizlere fısıldayayım...

Bir de hayat bir deniz bana göre... Denize düşen yılana sarılır.
Bense yılana düştüm denize sarıldım; kelimeler denizine...
Kanıma karışmadan, yılanın zehrini kelimeler denizine akıttım...
Olduğu gibi...

Zor

Aramak bulmaktan zor,
Temize çekmek karalamaktan.

İyileştirmek yaralamaktan zor,
Azalmak çoğalmaktan.

Gitmek kalmaktan,
Yürümek yerinde saymaktan.

Yapmak yıkmaktan zor,
Ve ayık kalmak sarhoş olmaktan.

Her kapının ardı başkasının tarihine yolculuk.
Ve aralamak,
Daha zor kapamaktan.

Deli İşi

Aşk için deli işi dediler;
Dengesizlik işi,
Bir erkek bir dişi.

Karşılıklı yanlış anlama,
Zincirleme tamlama.

Geçici körlük hali,
En bir imkansızı bulma yani.

Ne dünya üzerindeki diller yetti anlamaya,
Ne kelimeler kavramaya.

Demediklerini bırakmadılar,
Aşk için.

"Beşer" elbet "şaşar,
Kabına sığamaz taşar.

Tozu dumana katar,
Gider sonra yine eceline tapar.

1 kadın
1 erkek

Bir tahtravalli düşün;
Bir ucunda kadın, öbür ucunda erkek.
Dengede durmak imkansız.
Havada asılı kalmak lanet,
Yere vurmak tam sefalet.
Bir kadınla bir erkek.
Ayrılık zor, kavuşmak kahır,
Yükü ağır.
BAĞIR BAĞIR,
Ya sabır.
Bir kadın ve bir erkek,
Mümkün mü elele vermek?
Bilmemek tam cehalet,
Görmemekse felaket.
Gerekmiyor ki kehanet,
Gel sen de hakkını helal et.

Kan Revan

Hayatı yırtamadın da,
Gittin kendini yırttın!
Sonra bende kendine bir yer ayırttın.
Meğer kanıma susamışsın.
Dünyanın dörtte üçü su değil mi?
Beni ne diye kanattın!

Kanat

Tek aşkın buyrukları seni hür kılar!
Aşktan gayrı hangi iradeymiş ki; bir faniye kanat takar?
Ve insan ancak o kanatları çırparsa dünyaya tepeden bakar.

Kumaş

Seninle ben, bir kumaşın iki ters yüzüyüz.
Bir yüz sert,
Kuşanması dert.
Bir yüzü hassas,
Kullanılamaz.
Bir ters, bir düz,
Kah hükümsüzüz, kah pürüzsüz.
Üstelik biraz dökük,
Bir tarafımız hepten sökük.
Dikiş tutturmak gerek,
O da mümkün elbet.

Ne hikmetse seninle ben,
İki ayrı yüzüyüz aynı kumaşın.
Bu esrarına varamadığımız,
Sırdan dokunmuş dünyanın hilafına.
Bilirim,
Aynıdır hammaddemiz.

Sır

Mükemmel aşkın sırrı hala koca bir sırsa,
Keşfetmenin vakti bu asırsa,
Tin diğerkamlık makamına bir kavuşursa.
Hele bir de,
İyiyle-kötünün,
Güzelle-çirkinin,
Doğruyla-yanlışın,
Ötesinde bir yerde buluşursa;
Seyreyle bak nasıl küllerinden doğar,
Zümrüd-ü Anka gibi,
Kanatları şayet tutuşursa!

Aşk Gözden İçeri Girdi

Söyleyemediğim sözcükler,
Dilimde asılı kaldı.
Sallandıkça boğazımda,
Nefesimi kesti de,
Bıçak kemiğe öyle dayandı!
Dörtnala atınca kalbim,
Gözlerim gürültüsüne uyandı.
Bir de baktım ki göğüm,
Gökkuşağının tüm renklerine boyandı.
Gecemi işgal etti de,
Gündüzümün hatırı kaldı.
Acının sefasını sürerken,
Taşınacak silah değildi gurur...
Ağır olur!
Elden bırakayım derken,
Kurşun gibi gitti de,
O bakışa saplandı!

FÜRKAN SARANCI
BÜŞRA PARKI

Etle Tırnak

"Seninle ben" diyor,
"Etle tırnak gibiyiz".
O halde tırnak olmak bana düşen,
Uzadıkça kesilen.

Cenk-ü Sefa

Kalbim sınır boylarında,
Cenk-ü sefaya daldı.
Acı acıyı kesti de,
Sevdam oluk oluk sana aktı.
O an bir mucize oldu,
Korku sustu,
Bahtım, bu son cephede sulh umdu.
O halde;
Bir meydan muharebesi daha son buldu!
Umudun üzerine medeniyet kurdu
Ebediyyen,
Sağır eden bir sükutta karar kılmışken,
Nihayet sesim devamını sende buldu...

Adamım

"Kendine yitik zamanlar yaratma kadınım" dedi.
Sözleri ağırlığınca gerçek,
Göğsüme kırbaç gibi indi!
Unuttum,aldığım nefes ezberini yitirdi...

Geceyi bile karanlıkla örten hicran,
Ağlarını yine bana atmıştı ki,
Hepsini yırtacak bir şimşek çaktı.
Hem göğüm aydınlandı,
Hem avaz avaz üzerime yağdı
Yağmur,
Tanımayınca kumaştan zırhı,
Anladım çırılçıplak tenim en korunaklı.
Gövdeme çöken onlarca öksüz hayalet vardı,
Kovdu hepsini,
Sayesinde o an, o odadan tümünün gölgesi çıktı.
Kendi kendimin elinden kurtulduğum gibi,
Onun ellerinde büyüdüğüm açıktı.

Sürgün

Ruhu bedenden sürsek,
Bir yürek bir de kürek gerek.
Bakışını bıçak gibi sapladığından beri
Gözüme,
Girmeyen uykuyu defnedecek.

Günler de, zamana mağlup oldukça,
Elbet geçecek.
O vakit; ateşi alevlendirmeye,
Bir rüzgar gelecek.
Gel gör ki; çöldeki vaha misali,
İçim ağladıkça sana çağlayan pınarı,
Kurutmaya o da yetmeyecek...

Anatomi

Omuzların kaya,
Gururlu ve mağrur durur,
Saçımın dalgaları, o kayalıklara vurur.
Dudakların çöl lalesi,
Yek ve nadir bulunur,
Nefesimin rüzgarı çöl lalesine savrulur.
Tenin ateşten gömlek,
Giyindikçe yanmak, yandıkça giyinmek kanundur.
Derimden arda kalanlar,
Ateşten gömleğe sarınırsa korunur.
Gözlerin kurşun;
"Yüreğe kan serpmek" diye yazılır, "alın yazısı" diye okunur.
Mıh gibi işler de,
Belleğim vuruldukça, kurşuna daha çok mahkumdur.
Ellerin toprak,
Kâh dingin, kâh asi, kâh görkemli, kâh yorgundur.
Kalbim avuçlarının içinde kırılsa da,
Bir tek o toprağa girince avunur.

Özür

Kudretimi üzerinde denemek,
Ne çok sarhoş ederdi beni.
Sudan tüyleri diken diken olmuş
yağmur bile,
Senin kadar nasibini almamıştır
gözyaşından.
Oysa bir gülüşün vardı;
Güneş bile yelpaze tutardı sıcağına.
Yıllardır yıkık-dökük dolaşıyorum,
İçimde senin kalbin kırıldı biliyorum.
Varlığımca özür diliyorum!

Ayna tuttuğunda zaaflarıma;
Gözümü yansımamla aldın,
Sende anında kendimi tanıdım.
Yaşam içinde bir yaşamdın,
Tanrının elinin tersiyle dokunduğu bir adamdın,
Mutluluk umuduna kandım!
Ocağında tutsak kaldım,
Kendi yenim içinde yandım!
Söndürmeyi unuttun da,
Kül oldum kala kaldım!
Kül olduğum yerde kaldım.

Mevsimlerle Sevişme

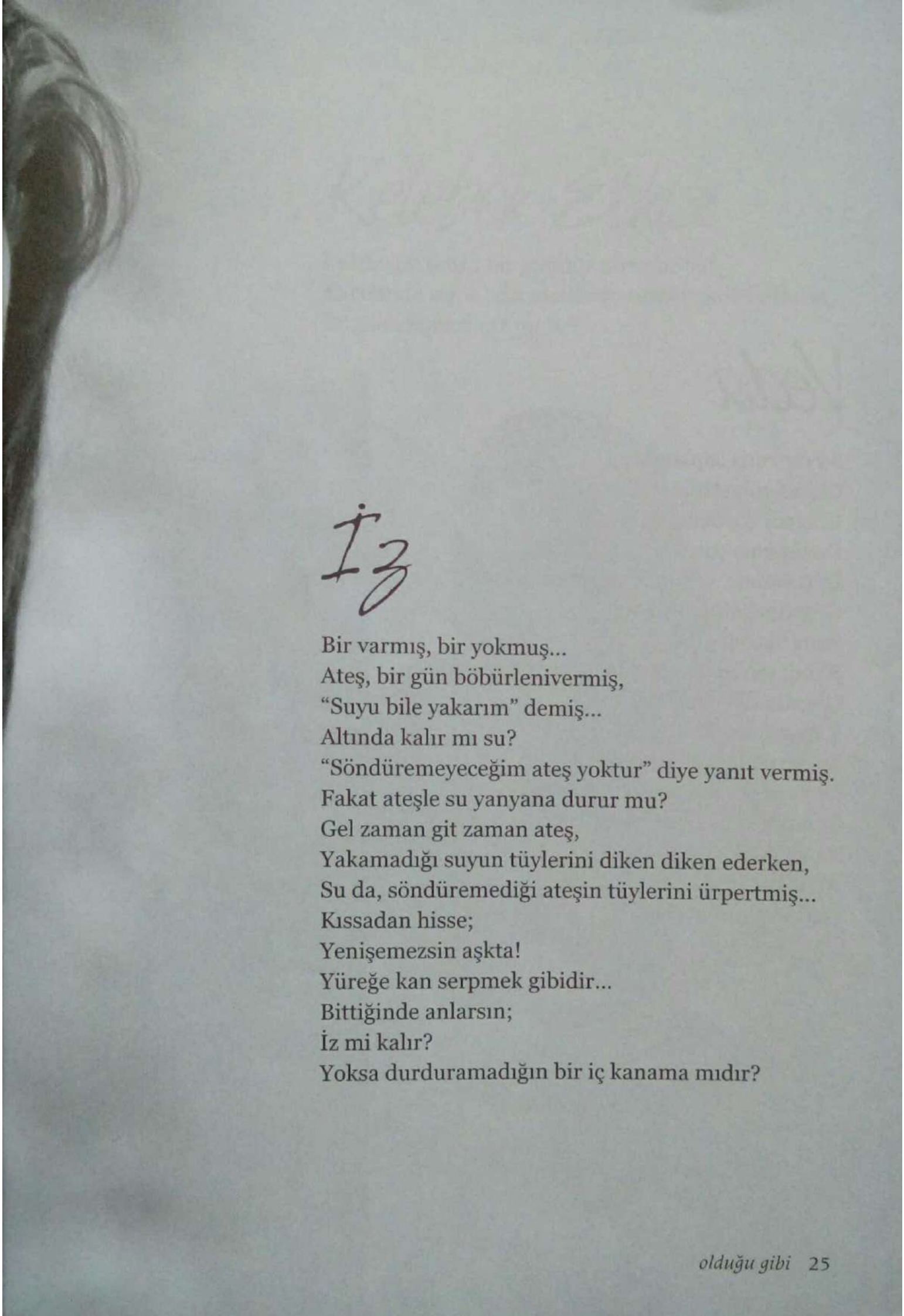
Çırılçıplak soyar doğayı sonbahar,
Döker çiçeğini zevkine.
Koynuna alır, beyaz teninin dehlizlerinde uyutur kış,
Tek tek giydirir doğayı ilkbahar.
Koklar çiçeğini zevkine,
Çıldırtmak üzere,
Güneş yanığı tenin kıyısında ateş yakmak için uyandırır yaz.

Gümüş

Sessizlikte açan bir çiçekti,
Taç yaprakları gümüş,
Sesi gümüş.
Soluğu alevden bir çiçekti,
Koklanmadan solmuş.
Dalları, yaprakları, gövdesi gümüş,
Kökleri çok derinde, kökleri gümüş.
Ben sabah açardım gözlerimi,
Sessizlikte açan çiçek gecelerindi.
Ben güne uyanırdım,
Günle uyurdu, gümüş.
Sanmayın üç günlüktü.
Bir ömür yaşamış,
Bin ömür görmüş.
Hıçkıra hıçkıra ağlamış,
Ağız dolusu gülmüş.
Hayat dediğin bu işte,
Sessizlikte açan bir çiçek.
Taç yaprağı gümüş,
Sevmiş, sevilmiş, yaşamış, ölmüş.
Aşık olmuş,
Aşık olmuş,
Yüreği gümüş.

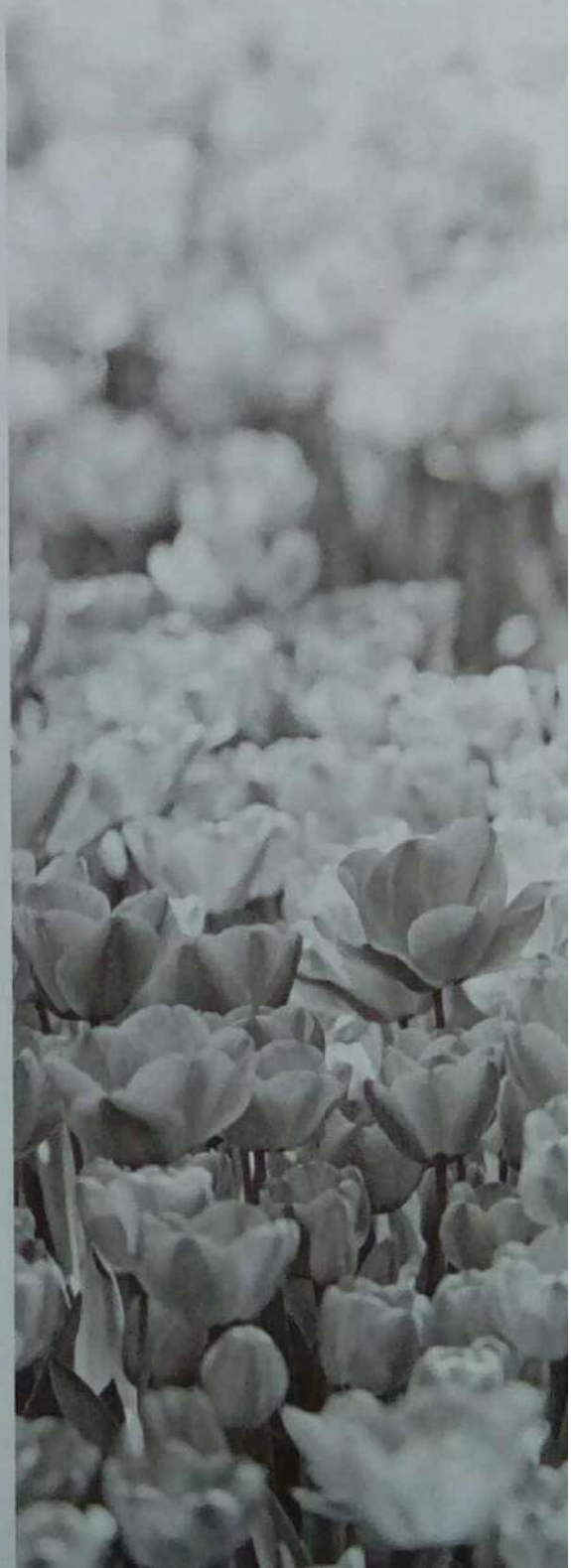

İz

Bir varmış, bir yokmuş...
Ateş, bir gün böbürlenivermiş,
"Suyu bile yakarım" demiş...
Altında kalır mı su?
"Söndüremeyeceğim ateş yoktur" diye yanıt vermiş.
Fakat ateşle su yanyana durur mu?
Gel zaman git zaman ateş,
Yakamadığı suyun tüylerini diken diken ederken,
Su da, söndüremediği ateşin tüylerini ürpertmiş...
Kıssadan hisse;
Yenişemezsin aşkta!
Yüreğe kan serpmek gibidir...
Bittiğinde anlarsın;
İz mi kalır?
Yoksa durduramadığın bir iç kanama mıdır?

Veda

Ay omzuna saplanmış,
Güneş gölgesini bırakmış,
Gölgem gövdemi aşmış.
Doğmamış çocukların çığlıkları,
İplik olmuş, acının iğnesinden geçmiş,
Göğsüme ölümü işlemiş,
Sona vardığımda.
Kendi tenim içinde rahata kavuştuğumda
Göğsümdeki kuşları,
Karnımdaki kelebekleri,
Soluğumdaki gizli heceleri,
Uykuya borçlandığım tüm geceleri,
Teninde bulduğum zevki,
Yatak örtüsündeki teri,
Arsız bütün düşleri,
Geri veriyorum sana...

Kelebek Etkisi

Kelebeğin ömrü bir gündür diyorlar ya!
Karnımda senin için asırlardır uçuşan kelebeklerin,
Bundan haberi var mıdır?

Teomida

Tabiatın ruhu dokununca insan ruhuna,
Şuurun pek de karışmadığı bir münasebetle dürtüyor kelimeler,
Damlıyor tırnak uçlarımdan.
Resmimi çiz diyor doğa bir çırpıda,
Her renkten harflerle.
Ensemden morcimtrak bir lavanta kokusu üflüyor rüzgar,
Önümde yükselen sıradağlar,
Hem güneşin yüzüne yemyeşil bir yelpaze tutuyor,
Hem de suya rengini veriyor.
O su ki;
Kırlangıçlar havada asılı kalıyor.
Bir tadımlık kuyruğunda,
Serçelerin savaşı en güzel güle konmak,
Serde bülbülle kan davası olduğundan.
Zeytin dallarının arasından süzülünce
Beyaz gelinlikleriyle kelebekler,
Kıyılıveriyor nikahı bir çırpıda tabiatla,
İlahi bir ilhamın şahitliği huzurunda.
İşte o vakit kainatın mihveri tam burada...

Kim Bu Kadın?

Yağız ve azgın bir atın üzerinde dimdik bir kadın,
Yelelerini savurdukça seni nalına mıhlayan dizginsiz bir leydi,
Asil ve kendinden emin..
İstediği an, bu kalabalıkla bir oyuncak gibi oynayabilir,
Hepsine istediğini yaptırabilir,
Dilerse şu koca adamı, tek ayak üstünde zıplatabilir.
Saygı duyulası bir varlık,
Hem asi hem asil,
Belki de asilik asalettir.
Bir kan ya da imtiyaz durumu değil,
Asalet bir ruh halidir.
Okyanusun ürküten dinginliğindeki, o dehşetli derinliğe sahiptir,
Gözlerinden ağır bir hüzün ve melankoli yükselir.
Ve gözbebeklerine düşen,
Kalbinin beşiğinde salladıkça,
Büyüyen çocuğun, gülüşünün gölgesidir.

Ben

Hayatın özsuyunu içmeye,
Tadını damağımda, kokusunu genzimde hissetmeye,
Her bir hücremin çekirdeğine kadar onunla dolma hevesime,
Uydum!
Usunu aldığım her yere gözü kapalı daldım,
Çok eğlendim, çok da duvara çarptım,
Tökezledim, gırtlağıma kadar çamura battım.
Hoş tutulan bir oyuncaktım,
En çok kendimde infial yarattım.
Sonunda beni içimden söküp,
Başka toprağa ekmeyi başardım, o vakit;
"Aslolanı tuttum, gereksizi kaldırıp attım"*

*Rodin

Hayatın Tezatı

Açılmadığı denizlerde boğuldu,
Duymadığı seslerden sağır oldu,
Ait olmadığı yerlerden kovuldu,
Sapmadığı yollarda kayboldu,
Gözünün görmediği bir aşktan kör oldu.
İşlemediği suçlardan hüküm giydi,
Aklının ermediği işlerden delirdi,
Çekemediği ziyafetlerden zehirlendi.
Tanımadığı insanlığa yabancılaştı,
Toprağa salamadığı köklerinden koparıldı,
Düşmediği tuzaklara yakalandı.
Ve ansızın,
Yaşamadığı bir hayattan öldü.

Kadavra

Yükte ağır, dilde hafif bir söz vardır,
Çağımızın en güzel kadavrasıdır,
"Vicdan"
Günahlar, mükellef bir sofra gibi önünde uzanır,
Ve açlık her kapıya dayanmıştır,
İraden artık en değerli organındır,
Ve nihayet iflastadır,
"Vicdan"

Gövde

Ağaç değilsin!
Gövden yetmez,
Yaşadın sayılmaya.
Yürek lazım!
Adam yerine konmaya,
Tabutunu birtam doldurmaya.

Deniz

Deniz, insanı azgın dalgalarının kucağına alır da öyle korur,
İnsan, boğulursa ancak sığ mutsuzluklarda boğulur.

Kusursuzluk

İmkan yoktur kusursuzluğa,
Hem sebebe, hem sonuca,
Hem özneye, hem nesneye ulaşmaya,
Aynı anda
Yükselmeye doğaüstü bir varoluşa,
İmkan yoktur.
Zira kusur insanla birdir,
Suçu, erdemine eşittir.

Senden Öğrendiğim Birşey Var

Öğrendim ki senden;
Birinden birini seçmek zorunda değilsin.
Aynı anda;
Hem köklenir, hem kanatlanabilirsin.
Köklerin, seni ruhuna taşır,
Ve o ruh, kanat çırparsa
Göklere ulaşır.

Gökkuşağı

Ben gökkuşağıyım!
Renklerini de al gel.
Mesela;
Sükunet ve şiddet gözlerimde antlaşma imzaladı,
Ruhuma ömrün kum saati aktı.
Hayat, aldığım nefesi bana ödünç bıraktı,
Ayaklarım, direnişle istila arasında adım attı.
Ellerim, keman taksimi, buruk seslere uzandı,
Dilim, keskin sözleri tekmeledi dışarı fırlattı.
Kalbim, kanatlarını kırana aşık oldu, sulh olanla aşık attı,
Lakin sevmek, varlığımı çoğalttı.
Bazen kafir, bazen münkir, bazen asil, bazen asi...
Başımı kesince kanım;
Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, lacivert, mor
Aktı..
Yerin yüzünü yıkadı!
Ben gökkuşağıyım!
Renklerini de al gel.

Dünya Gözüme Kaçtı *

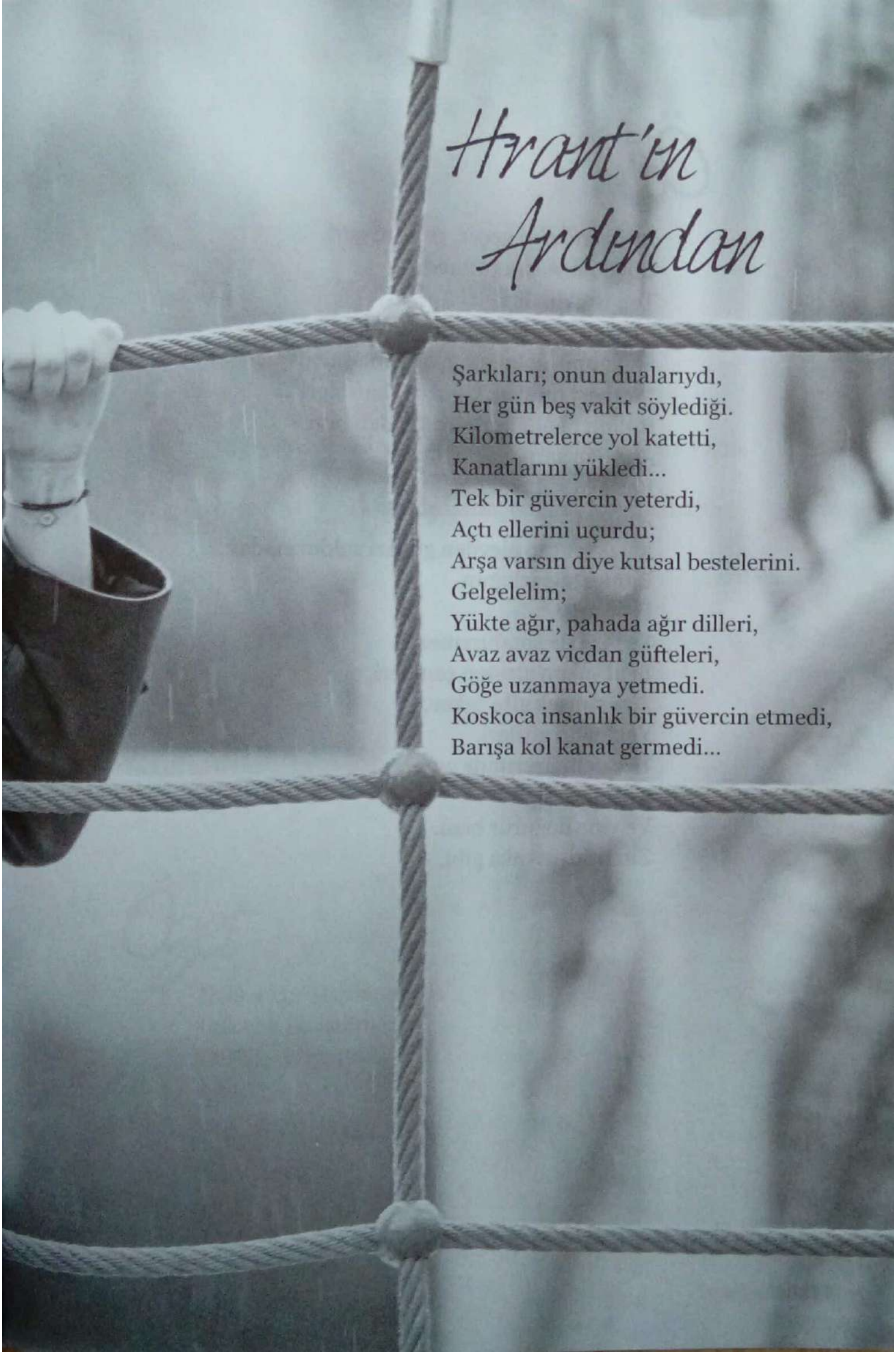
Koca dünya gözüme kaçtı,
Sonunda gözyaşı oldu aktı.
Hak bir düzen bekledim.
Sanki düzen varmış da,
Hakkı da ben ekledim.
Edep sırra kadem bastı,
Koca dünya gözüme battı.
Sonunda gözyaşı oldu aktı.

*Özdemir Asaf'tan ilhamla...

Yanılgı

Dört nala koşuyor dalga,
Atlılar denizi hızla aşmakta,
Mahirler batmadan güneşi yakalamakta.
Ancak geri çekilmeden kazanılmıyor
Hayat,
Bunu bize Med-Cezir manzaraları anlatmakta,
Zannediyor ki insan mesele kendini aşmakta.
Zil zurna bir yanılgı bu,
Heyhat!
Sarhoş eden deha kendine ulaşmakta.

Hrant'in Ardından

Şarkıları; onun dualarıydı,
Her gün beş vakit söylediği.
Kilometrelerce yol katetti,
Kanatlarını yükledi...
Tek bir güvercin yeterdi,
Açtı ellerini uçurdu;
Arşa varsın diye kutsal bestelerini.
Gelgelelim;
Yükte ağır, pahada ağır dilleri,
Avaz avaz vicdan güfteleri,
Göğe uzanmaya yetmedi.
Koskoca insanlık bir güvercin etmedi,
Barışa kol kanat germedi...

Öç

İntikam vakti geçer, gelirim geri.
Gövdem yosun tutmadı,
Ten istekli, diri.
Ah o sıradağlarca yükselip alçalan,
Soluğunu, soluğuma karışma şartıyla
"Serbest bırakan"; göğüs "kafesleri"...
Ruhun benliğimi sardığından beri
Alevden sarmaşığın,
Buz gibi katı kökleri
İçimde!
Kasıkta açan alevden gülleri soldurmadan,
Bitmez susuzluğun
Fışkırır!
Ve yine de söndüremez;
Beni yakan ateşten çemberi.
Zira şimşek gibi çakar,
Yokluğun gözleri.
Her dem üzerimde gezer,
Kül eder,
Ve yine doğurur beni.
Zümrüd-ü Anka gibi...

Aks'in

Senin aksinle doldu gözlerim,
Kirpiklerimdeki bulutlar üstüme yağdı.
Şimşek gibi çaktı o bakışlar,
Gönülde iklim; engin bir sonbahardı.

Özet

Desen ki; "Hayatı özetle",
Çok çok iki kelime:
Geldik gidiyoruz
İşte...

Bir Varmış Bir Yokmuş

Bir varmış bir yokmuşum,
Menzile varamayan okmuşum.
Lakin yaydan çıkmışım bir kere,
Yaşamaya aç hayata tokmuşum.

Gömlek

Gömlek bazen yanlış düğmelenir,
Kendini ancak son düğmede ele verir.
Hayat da böyledir bazen,
Yanlış birkaç düğmelemeden sonra anlarsın son düğmede,
Baştan yanlış iliklediğini,
Şimdi sona geldiğini, kendini o zaman ele verdiğini.
Ne olacak şimdi peki?
Sahip olduğun her şey o son ilmeğindi,
Yırt at madem o gömleğini.
Ama o zaman anlam parçalanır,
Aceleci yerlerin yaralanır.
En iyisi sen baştan koşuşturma,
Az yavaşla,
Az az yavaşla,
Maksat hayata alıştırma.

Yabani bir at

Dalga hiç boğulur mu denizde?
Fırtına caydırır mı martıyı uçmaktan?
Gökyüzünde başı döner mi bulutun?
Cemrenin canı acır mı toprağa düşünce?
Gelmekten vazgeçer mi bahar çiçekleri koparınca?
Dörtnala koşan yabani bir attır kalbim,
Tam şaha kalkacakken dur denir mi?

Düş Kırıklığı

Her yaşamın bir rüyası vardır.
Rüyayı çıkar o yaşamdan,
Geriye sadece düş kırıklığı kalır.
Her gecenin bir rüyası vardır.
Rüyayı çıkar o zamandan,
Gündüze yalnız düş kırıklığı kalır...

Mahşer

Şeytanın da yalancısı,
Mahşerin habercisi.
Sanki kesik değil de,
Kaba bir et yarası.
Sabır taştığında,
Gönül geçtiğinde,
O da pişecek elbet,
Yüreğin en ham parçası.
Pişmek ne ki yanacak,
Olmanın eşliğinde...

BLUES

Yenildikçe

Çekerken ben kahrını,
Yaparken sen tahtını,
Ezeli zapt-ı raptını,
Kabullendim tavrını,
Böyle kapattım bahtımı...
Bahtımı şenlendirmek,
Mutluluğu devşirmek,
Nefsimi yatıştırmak,
Kasveti geçiştirmek,
Elbet mümkün bilesin.
Sen de kabullenesin,
Yenildikçe büyüyeceksin...

Ben Küçükken

Küçükken sorarlardı;
"Büyüyünce ne olmak istersin?" diye...
"Ben büyümek istemem ki" derdim,
Hayattaki en güzel şeyin çocuk olmak olduğunu bile bile.
Demekki o zaman aydım,
Dünyanın gerçeğine.
Varlık namına tamdım,
Yaşlanmanın aksine,
Ben çocukken uyandım,
Ömrün fuzuli faslına...

Lebelek

Yaşamaya hükümlüyüz,
Uçuçböcekleri kelebeklerden çok.
Sus payı bu şekerler,
Uyusun da büyüsün derler.
Sanki büyüdükçe hepsi geçer,
Oysa hep çocuk kalmak ister,
İçimizdeki bir yer.
O yer ki ne engin denizdir,
Yüzmeyi bilirsen eğer.
Bir hercai hayat ki bu,
Sonunda tek, özümüz toprağa değer.
Uçuçböcekleri kelebekler...

Deli

Kimin aklını cezalandırmak istersen,
Ona "deli" diyebilirsin.
Ve bir deliyi anlayabilmek için,
Ancak aklını kullanabilirsin.

Umut

Beklemek cehennem,
Güvenmek hafıza kaybı.
Umut en yüce tutsaklıksa,
Yüklü sabıka kaydı.
Asıl hüviyet olmuş yalan,
Esas olan,
Nefsin vücuda getirdiği sahte şahsiyet;
Küçültüyor beni kendi gözlerimde.
Riya"kar"etmiyor,
Yetmiyor!
Katlivacip onca mesnetsiz zaman,
Evladır;
Bir an'a, bir ömür kadar hayat sığdırmak
Ve yeğdir;
Kalabaklıklarla ağırlaştırılmış müebbettense,
Giderken ölüme,
Yalnızlığını da yanına almak!

Ana

Hayat;
O'nun ak sütünün bir damlasıyla başlar,
Göğsünün eşsiz rayihasıyla.
Yegane ilhamındır,
Güneşindir,kalbine doğar.
Her gözyaşı bir devrimdir içine akar,
Ve o kollar sadece seni sarar sarmalar,
İstese tüm zeytin dallarını toplar birbirine karar.
Barış için...
Ve sonsuz güvercin olur elleri.
Savaşmaksa gâye eğer,
İstese bin cephede cenk eder.
Sonuç hep zaferdir...
Zalimin bile alnına,
Nakış nakış işlediği ser.
Bir yaratıcı kudret ki toprak kadar doğurgan,
Ve öylesine bir azim,

Yazgının kötüsüne inadına göğüs geren,
Bir vehim bitip tükenmek bilmeyen.
Ve o denli geniş bir yürek,
En kor ateşe su serpen.
Çeker çıkarır seni bu cendereden,
Canını yakan en mukadder mücadeleden.
Yüreğinin dipsiz kuyusunu, doldurmaya kifayet etmez,
Onunkinden gayrı hiçbir sevgi.
Koca bir sükutu hayaldir oysa hayat,
Heyhat... Büyük yenilgi!
Beyhude tasa bu dizginsiz yanılgı.
Bir onun kuvveti yeter,
Kaderin tüm hilesinden seni kurtarmaya.
Ve sonunda;
Bil ki bir ana bağrı bekler,
Başının tüm kahrını yaslamaya.

Rütbe

Sen yaşamı,
Ölüm seni tamamlar...
Alacaklı gibi okur da canına yaşam,
Ölüm veresiye alır canını.
En adi zaaflarınla, muvazzaf subayıyken hayatın;
Düştün mü toprağa,
Rütben yükselir:
Dirin düşük, ölün yüksek rütbelidir.
"Günahın boynuna" ilmeği takmamış,
Ağırlığı kamburu aşmamışsa;
Ne de olsa,
Alem-i Kebir'in sonu,
Cennettedir.

Zaman

Zaman iteler, toprak çeker seni.
En uzun gece;
Aklının her köşesini rehin almış düşüncelerin
çokluğuyla ölçülür.
En kısa gün;
Aydınlığın üstünün karanlıklarla örtüldüğü,
Vicdanda hükümsüz bir zulümdür.
Zaman iteler toprak çeker seni,
Ve ağırlığınca ağırlanırsın.
Yerin diğer yüzünde
Vakit geldiğinde...

Zümrüdü Anka

Önce yanmak gerekir,
Sonra kül olmak gelir.
Hani kül göğe yükselir,
Küllerinden doğmak denir.
Aleladenin haricinde bir demde,
Ve üstelik hala can bedende,
En özünü sakladığın o yerde,
Yaratıcı kudret var ya serde,
Açılırken yepyeni bir perde,
Sana düşen kendinden yeni bir sen icat etme!
Henüz o muazzam deha dururken tende,
İlk kez hür sürdüğün bu seyrüseferde,
Kaybetme ilhamı lüzumsuz kederde!

Eyy Zihin

Eyy zihin;
Nice düşüncelere rehin,
Dilimde pelesenk olmuş bir iyiyim.
Aslında öyle iyi falan da değilim,
İdare ediyorum sadece.
Geçiştiriyorum hayatı,
Şükür de etmiyor değilim.
Sağlıklıyım biraz da deliyim,
Yaptıklarım yapacaklarıma delilim,
Ben şimdilik vicdanıma yenildim.
Tutsaklığın en kötüsü mutluluk umudu,
Diyelim tutsaklığıma rehineyim,
İşte budur hal'i pürmelalim.

Aleladenin Haricinde

Aleladenin haricinde bir bende,
Pergelin daireyi bir tam döndüğü yerde.
Hayat dediğin kapalı kutu,
Kilidi ummadığın elde.
Elbet yaşatmak için yarattın ki,
Aç gözü ömür bürüdü.
Lakin azapta şeytanı bile ağlattı,
Adını kader koyduğun elim hikaye.
Sığındım meleklerin himayesine,
Ezel ebed en nihayette.
Bir ölüm var serde,
Feleğe inatsa bile;
Gam dediğin baştan sona beyhude.

Düşeş

Bin zar attım,
Bir düşeş gelmedi.
Bin kere şah dedim,
Bir kere mat edemedim.
Bin defa el kötü geldi.
Bir defa iyi geldi de yapacağımı bilemedim.
Hayat bir oyundur dediler,
As'ların takımına kulak vermedim.
Kaybedince anladım,
Oyuna gelen asıl bendim.

Bir Madenci Sevdim

Bir madenci sevdim;
Ekmeği kömürden,
Hababam yiyor ömürden.
Hunharca sömürüden,
Hem harap hem bitap yerin dibinden,
Azraille dövüşmekten,
Yorgun,
Her seferde ölüme selam etmekten.

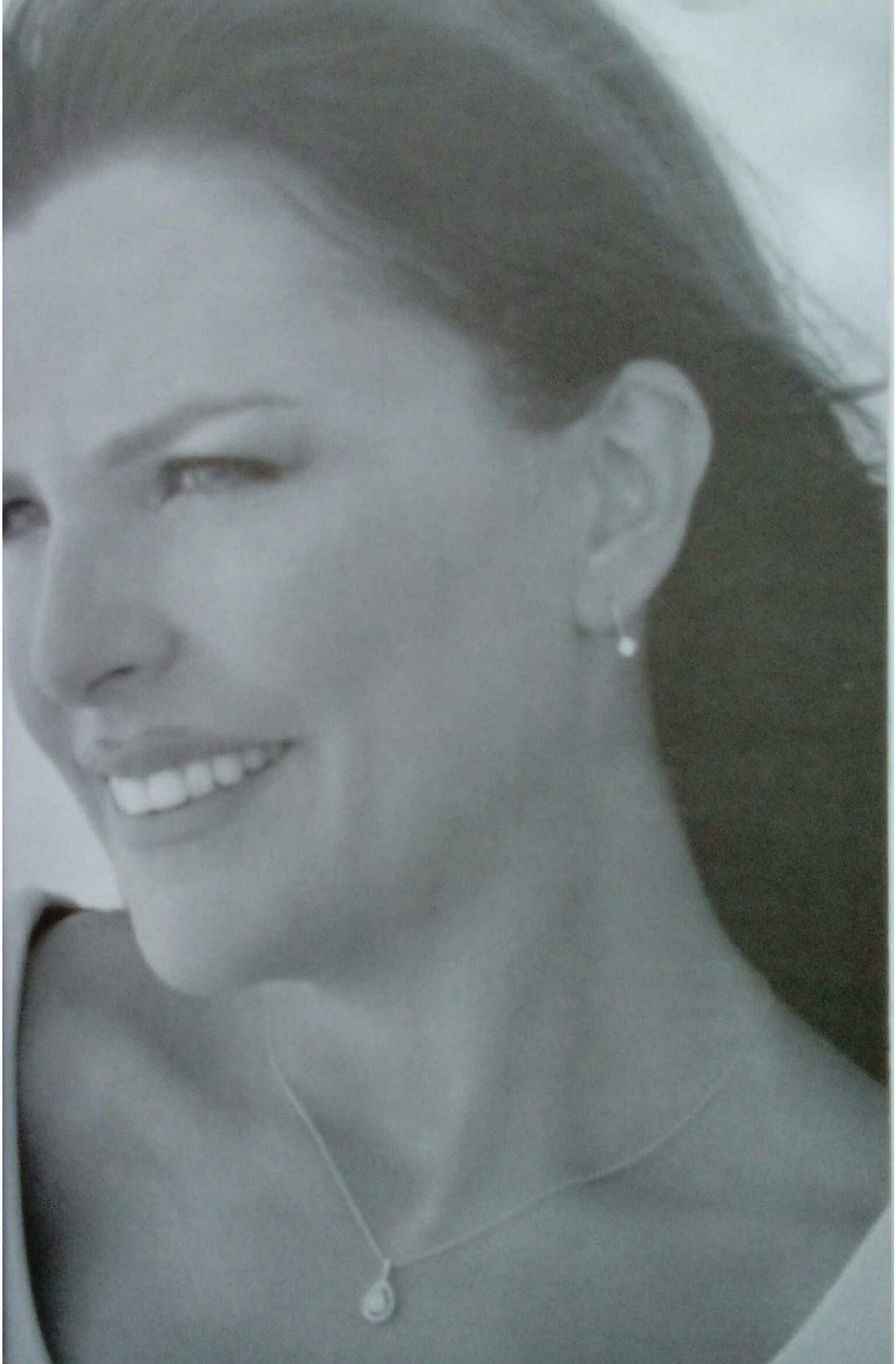
Bir madenci sevdim;
Çizmesinin kirinden,
Kalleş dünyayı esirgeyen.
Zarafetinden,
Kaderinin katran karasına,
Alnının akını nakşettiren.
Bir madenci sevdim;
Çünkü tüm bunları ben,
Bir madenciden öğrendim...

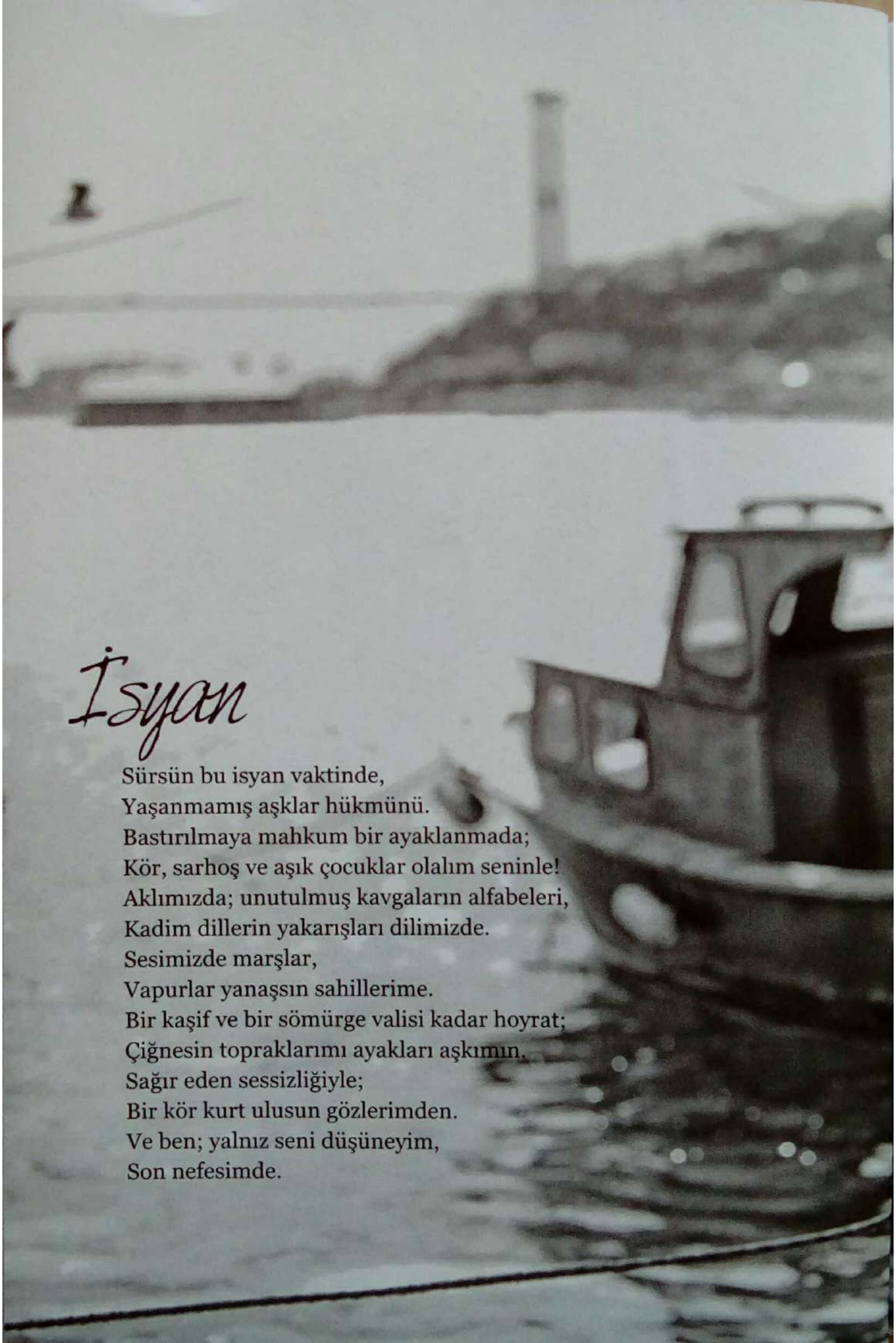
Tükettikçe

Aslında;
Aldıkça azalır,
Verdikçe çoğalır,
İnsan...
Hiç yoktan,
Üzerine üzerine yürür,
Çağının vebası tüketmenin.
Yoksa;
Devasa şehirlerin çıkmaz sokaklarında,
Vitrinlerinde,
Tezgahlarında,
Kurtlarının zengin sofralarında,
Bulunmaz anlam.
Tükettikçe erir,
Yok olur
İnsan...
Hiç yoktan,
Bizle beslenen,
İnsanobur devasa şehirlerin,
Kapıları kilit,
Anahtarları elimizdedir.
Zira aldıkça azalır,
Verdikçe çoğalır,
İnsan...
Ki sırrına varmak,
Tekelimizdedir.

Tarih

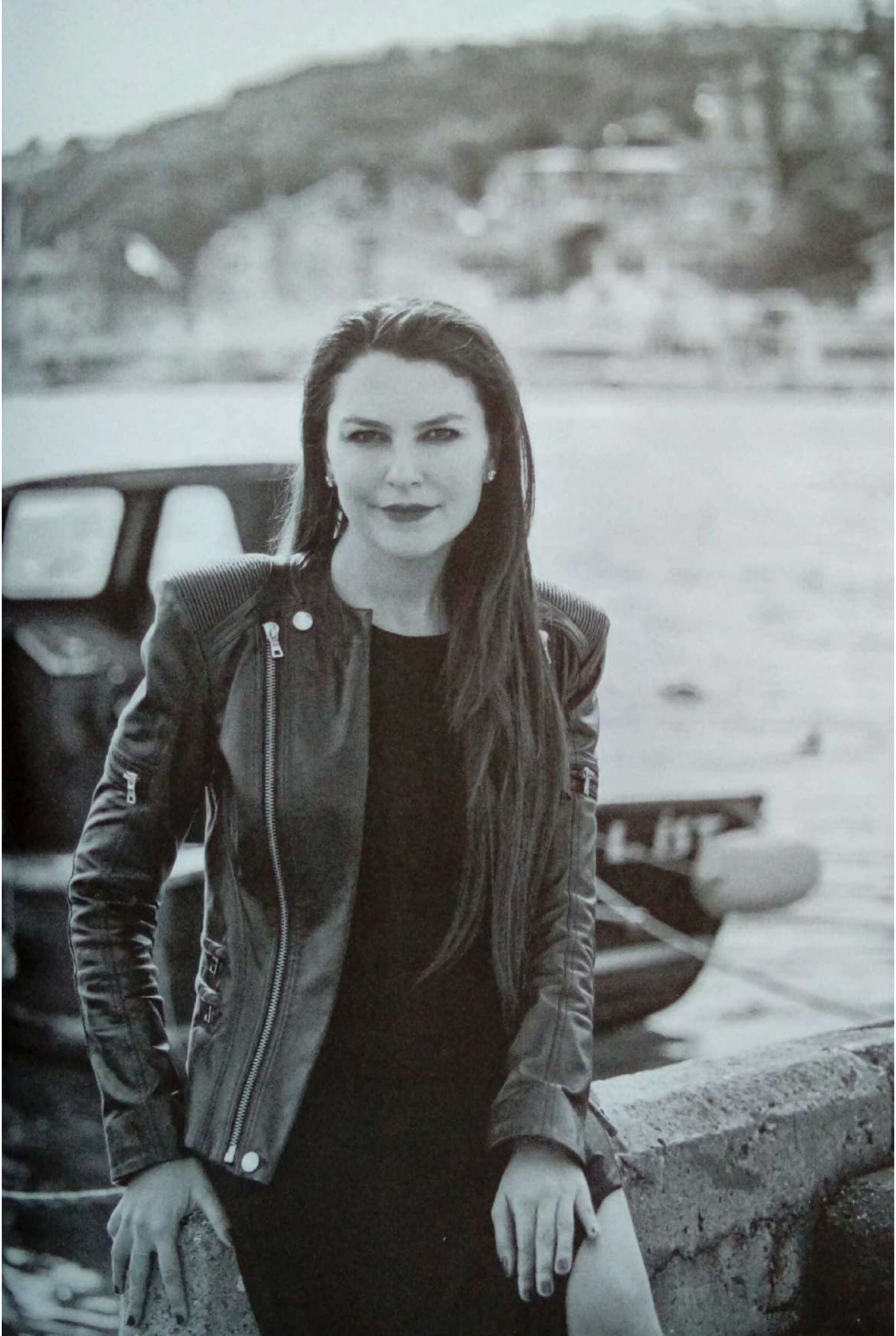
Tarihin taslağını yazmak için çıktım yola...
Sonra anladım;
Tarih dediğin,
Kazananların magazin haberleri.
Bizim hikayelerimiz,
Hep üçüncü sayfa.

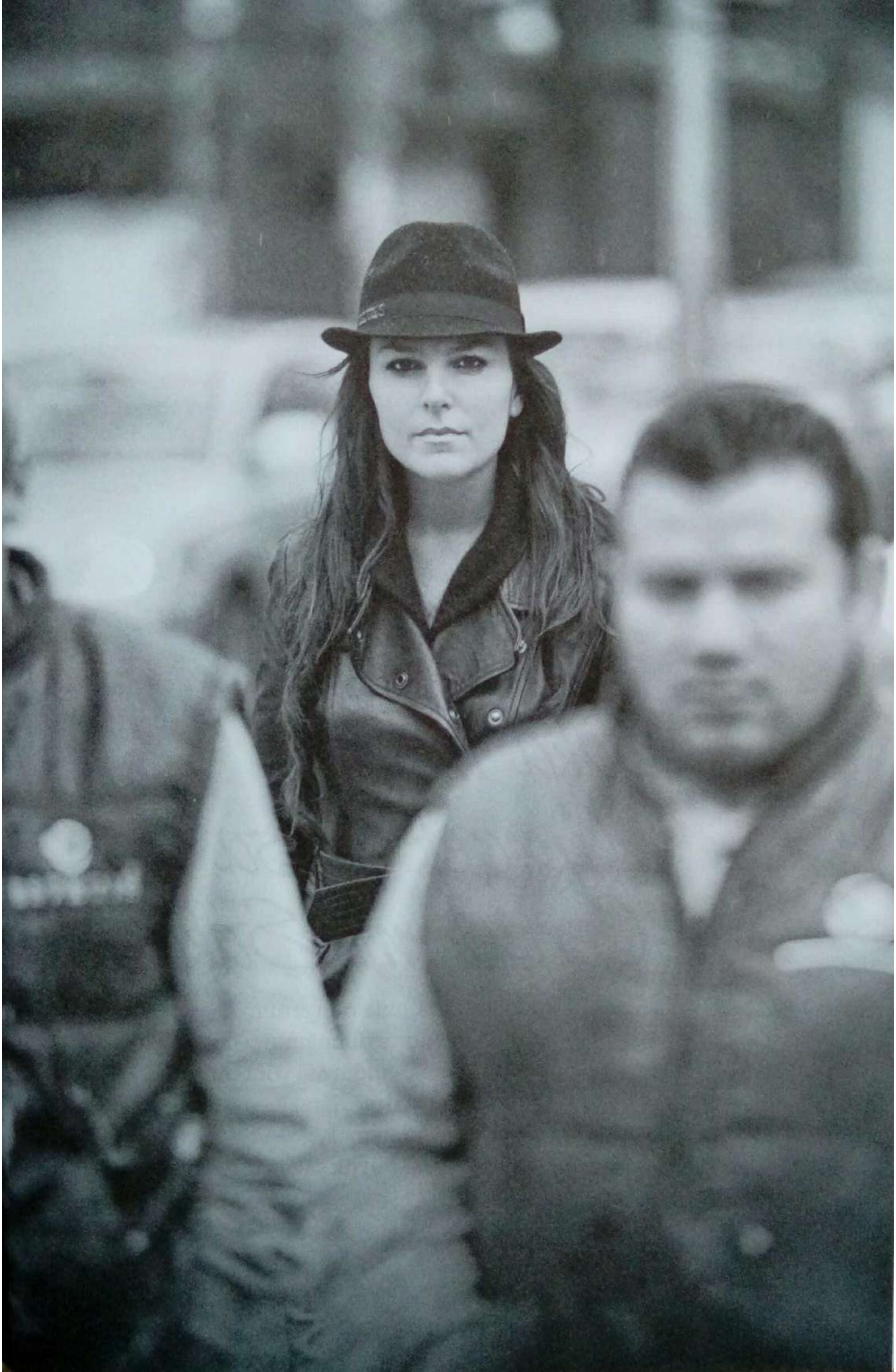
İsyan

Sürsün bu isyan vaktinde,
Yaşanmamış aşklar hükmünü.
Bastırılmaya mahkum bir ayaklanmada;
Kör, sarhoş ve aşık çocuklar olalım seninle!
Aklımızda; unutulmuş kavgaların alfabeleri,
Kadim dillerin yakarışları dilimizde.
Sesimizde marşlar,
Vapurlar yanaşsın sahillerime.
Bir kaşif ve bir sömürge valisi kadar hoyrat;
Çiğnesin topraklarımı ayakları aşkımın.
Sağır eden sessizliğiyle;
Bir kör kurt ulusun gözlerimden.
Ve ben; yalnız seni düşüneyim,
Son nefesimde.

1 Mayıs

Kainatın mihverinde,
Hiçlikten bir dövme.
Varlığın, yokluğa dikey düştüğü yerde,
İşçiler, emekçiler...
Terinden bal damlayan,
Teninden kan damlayan.
Kainatın mihverinde,
Hiçlikten bir dövme.
Yokluğun, varlığa dikey düştüğü yerde,
İşçiler, emekçiler...
Dünyanın tepesine bir yumruk indirmekteler.

Şaka mı Gerçek Yoksa Gerçek mi Şaka

En komik adamına dünyanın,
Sordum oyununu dimağının.
"Benim" dedi, "güldürme yöntemim",
'Gerçeği açık açık söylemek.
Zira elde mi bilmemek,
Yeryüzünün en büyük şakasıdır gerçek.

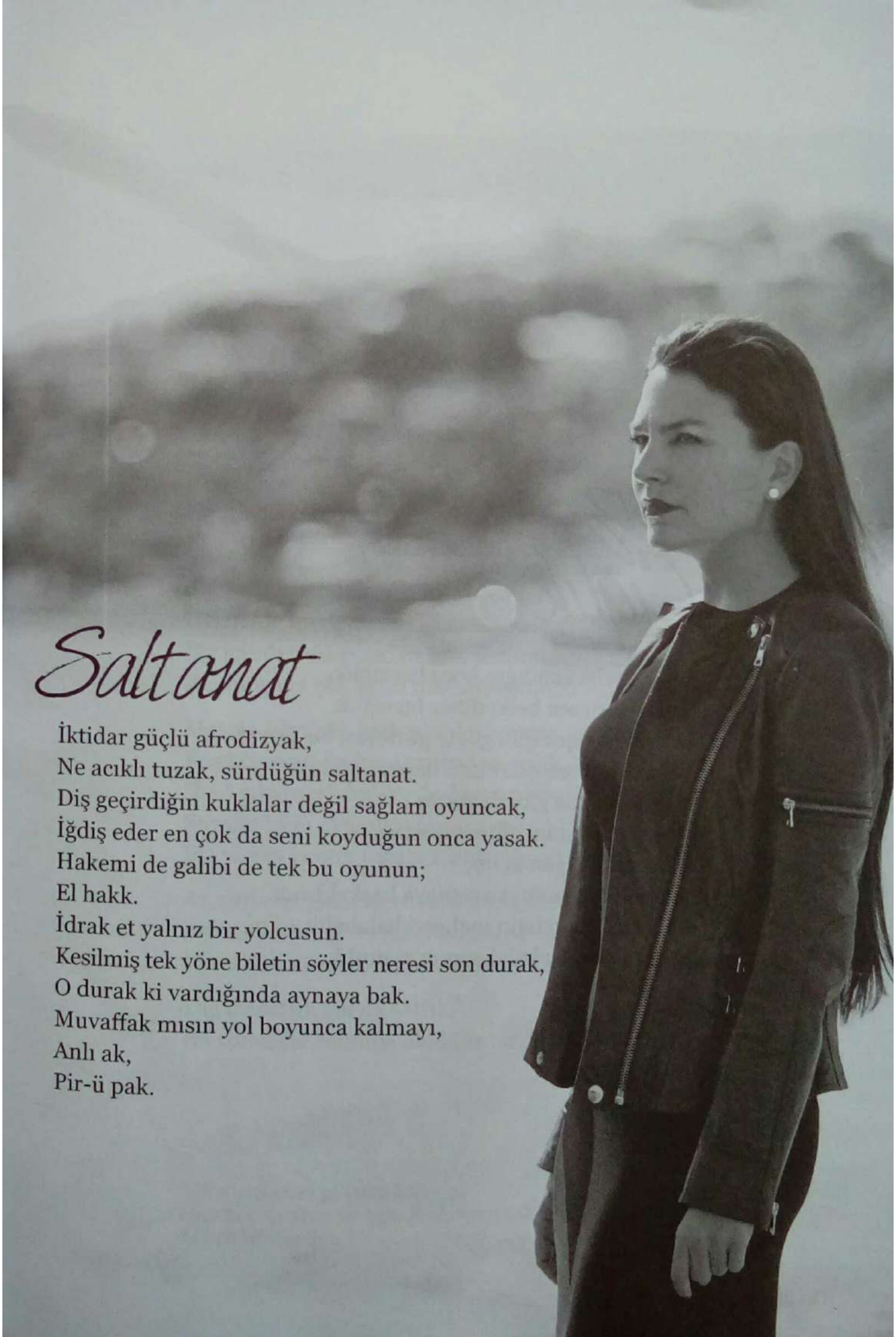
Ağır Roman

Adamını satmak mı?
İnsan sarrafı olmak.
Toz duman yutmak mı?
Tozu dumana katmak.
Sevdiğini öldürmek mi?
Ölümüne sevmek.
Hayatın kaskatı ahlaksızlık kuralları,
Masal mı bu bize okudukları?
Yoksa AĞIR ROMAN mı?

Mavi

Mavidir aslında gece,
Mavinin koyu bir tonudur,
Gündüze varmanın meşakatli bir yoludur.
Yol boyu biriktirdiğin o maviden,
Bir denize de açılabilirsin.
Ağırsa zihinde düşünceler;
Muhtemel ki o denizde batadabilirsin.
Mavidir aslında gece,
Mavinin koyu bir tonudur,
Seni uyutmayan, cevabını bulamadığın onlarca sorudur.
Buldukça hafifleyip,
Gökyüzünü gündüze de boyayabilirsin.
Koyu mavi bir kefense,
Gece sarınıp ölesiye uyuyadabilirsin.

Saltanat

İktidar güçlü afrodizyak,
Ne acıklı tuzak, sürdüğün saltanat.
Diş geçirdiğin kuklalar değil sağlam oyuncak,
İğdiş eder en çok da seni koyduğun onca yasak.
Hakemi de galibi de tek bu oyunun;
El hakk.
İdrak et yalnız bir yolcusun.
Kesilmiş tek yöne biletin söyler neresi son durak,
O durak ki vardığında aynaya bak.
Muvaffak mısın yol boyunca kalmayı,
Anlı ak,
Pir-ü pak.

Sessiz Çığlık

Bu sessizlik sandığın koca bir çığlık,
Kulak verirsen belki diner bu sığlık.
Devrim şimşek gibi gökte gürleyen bir feryat,
Kulak verirsen esaretten önce son imdat.
Toprak ki ana gibi doğuran,
Ananın ayağının altına uzanan.
Bir onurlu isyan ki bu,
Tepesinden bastıran semaya başkaldıran.
Bu ıssızlık sandığın mahşeri kalabalık,
Kulak verirsen belki sonun aydınlık.

Biz

Biz küçükken aslında çok büyüktük,
Bi açardık kollarımızı koca dünyayı kucaklardık.*

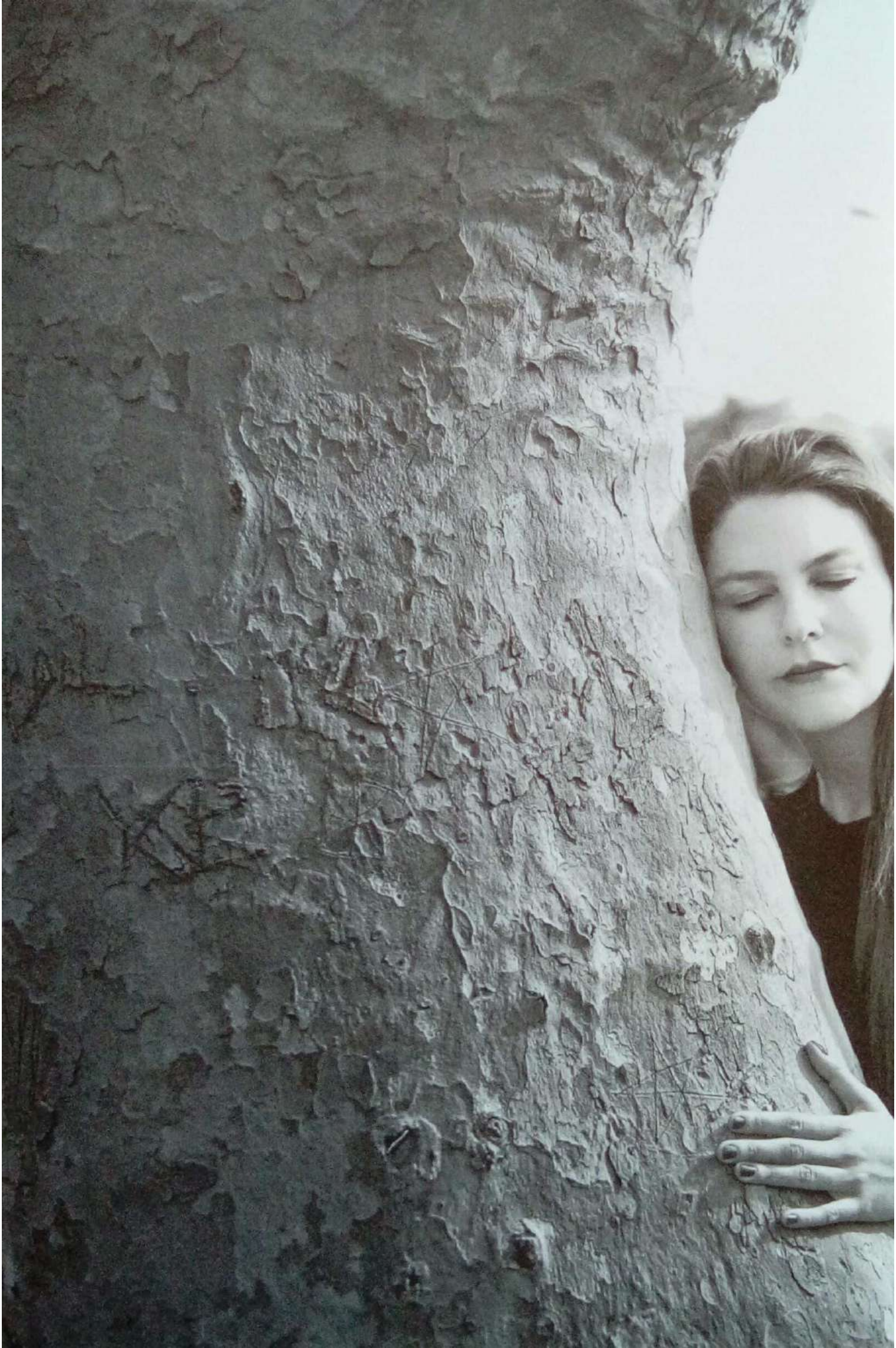
Sonra "kirlenmek güzeldir" dediler,
Herhalde bu denlisini kastetmediler.
Biz içinden çıkamadan leke üstümüzde kaldı,
Bu dünyaya çok geldi masumiyetimizi haketmediler.

Mesela küçücük bedenlerde dev mucitlerdik,
Keşfetmenin fevkine erkenden erdik.
"İcat çıkarma" dediler "eski köye yeni adet getirme",
Sıradanlığın oyununu bozacaktık ki,
Biz yanlış yaptık yaratıcı kudretimizi yendik.

Az gittik uz gittik dere tepe düz gittik,
Açtık ellerimizi verdikçe çoğalırız zannettik,
Oysa alametifarikamızı biz, yürüdüğümüz o yollarda kaybettik.

Yağ da sattık bal da sattık,
En sonunda ustamız öldü biz birbirimizi sattık.

* "Biz küçükken çok büyüktük.
Mesela kollarımızı bir açardık dünyayı kucaklardık."
Nazım Hikmet Ran

Katliam

Ağacın insana gölge etmesi gereken yerde,
İnsan ağaca gölge.
Eyy oduncu!
Al baltayı eline,
Kes gölgemi tek seferde.

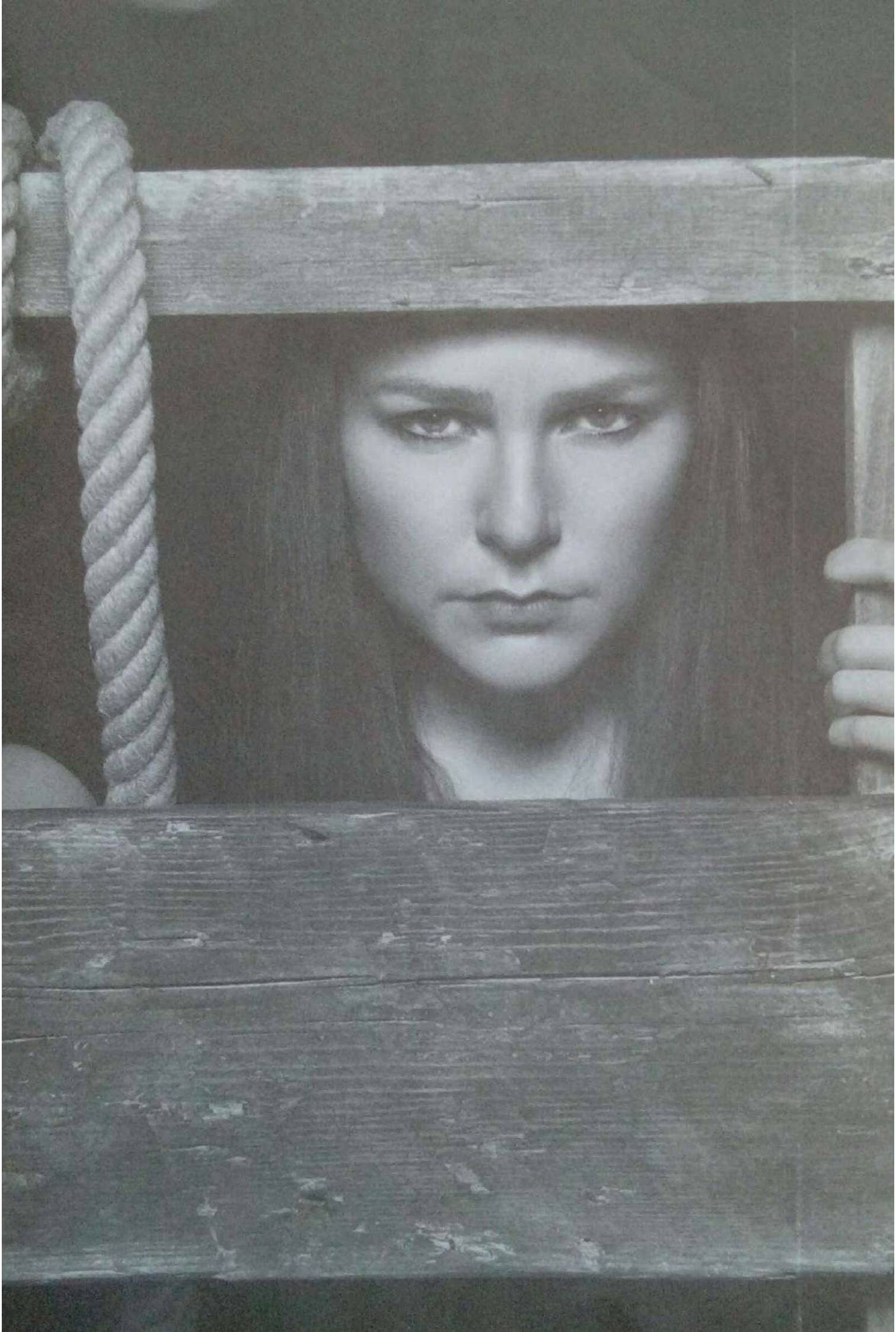

Anlam

BÜYÜK HARFLER bağırır,
Öfkeyi sana çağırır.
Hem anlam dağılır,
Hem söz dolanır.
Göz boyası sıvanır,
İnsanlığın sınanır.
Küstahlığın kınanır,
Zamanın daralır.
Varlığın azalınca,
Bilirsin ki ölünür!

Doyuramadan

Açlık ve sefalet neden bu kadar çok?
Fazla düşünmeye gerek yok.
Yoksulları değil zenginleri doyuramıyoruz da ondan,
Anlayacağın sorunu biz çıkarıyoruz hiç yoktan.

Dil Yarası

Dilin kemiği yok, sözü var,
İz bırakmadan yaralar.
Şakaklardan girer,
Zihne isabet eder.
Aklı bozguna uğratır da,
Yüreğe mıhlanır kalır.
Cellattır, soğukkanlıdır!
Ne silah, ne kılıç, ne ok,
Eser yok.
Lakin;
Yontmakta ustadır,
Kanattıkça kanatır,
Senden enkaz yaratır.
Ne zırh, ne kapı, ne duvar,
Ne çaresi var.
Kuşattığı kaleyi mutlak fetheder,
Öylesine kemiksiz bir zafer.
Çünkü dilin kemiği yok; sözü var.
Olanca ağırlığıyla kalpte atar,
O son nefese kadar.

Töre

Alnının ortasına okuyamadığı dilde yazmış,
Adını kader koymuşlar!
Teröre töre süsü vermiş,
Saçına başına örmüşler.
Meğer dünyaya alacaklı gelmişler,
"Madem benim değilsin" demiş,
Tutup kara toprağa sermişler...
El üstünde tutmayı yanlış anlamış,
Tabutuna omuz vermişler...

Toplumsal Yarış

Bir imkansız takımız biz,
Birbirimizin acısına açlığımız doyurulamaz.
Biri ötekine benzer ellerimiz dokudu ilmek ilmek.
Bir habis bağ ki aramızdaki,
Bizi birleştirmek istese de,
Boynumuza dolanmaktan başka çare bulamaz.
Genç, diri, aç, çevik bedenlerimiz,
Yanyana güzel dursa da,
Biz kimiz? Bir tam gövde etmeyiz!
Ne sağlam durduk şöyle sırtını vermelik,
Ne ulu çınar olduk gölgesinde ölmelik.
Faraza günün birinde bir dal bulduk diyelim,
Ne mümkün tutunmak,
Şöyle dursun kalmak elele;
Tutuşturur yakarız birbirinizin çırasını evvela...
Anla işte;
Savaşımız birbirimizle.
Candan çok kan var artık,
İstesek de kapanmaz hafızamızda tek bir cephe bile...

Vicdan

Ne polis,
Ne hakim,
Ne savcı,
Ne görkemli adalet sarayları,
Ne mübeccel yüce divanları,
Tek utku, yek şuur,
Önce vicdan kanunlaştırılmalı!

Bayram

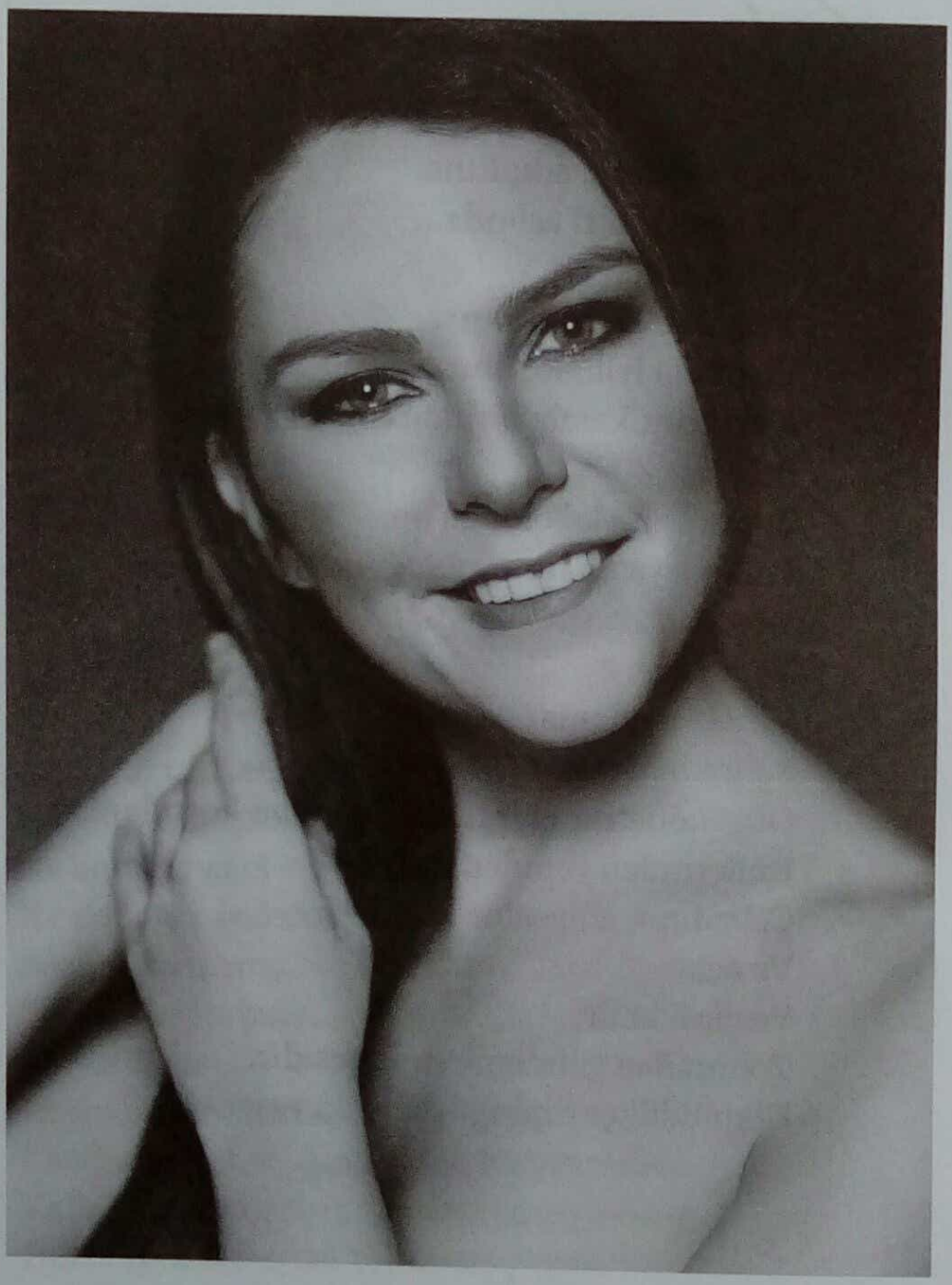
Kaç milyon âlim eder?
Hayatın sırrını çözmek.
Kaç bin ömür gerek?
Bu alemi anlamaya ne emek.
Oysa tek bir çocuğun gülüşünde saklıdır; ezel ebed gizlenen mana
Bir çocuk gülüşü ki değişilmez milyon hanedana.
Fani olan her an'a,
Tokattır o tebessüm nice gama.
Ama çocuklara kıyıyorlar bu diyarda,
Yüreği şeytan almış götürmüş, akıl zaten firarda.
Oysa tek bir çocuğun gülüşünde saklıdır; ezel ebed gizlenen mana,
Manayı boğuyorlar insanlık sınavda.
Madem öyle çıkar kağıdı kalemi hesaplayabilirsen hesapla,
Bir çocuk gülüşü kaç bayram eder?

İmdat

Asya'nın ortasında kuruyup çöle dönmüş koskoca Aral,
Kolları kesik çırılçıplak lâl.
Ne amuderya el vermiş,
Ne sriderya seslenmiş.
Başını kaldırmış,
Yardım haykırmış.
Feryat Figan,
Bigâne kalınmaktan..
Can havliyle kucağına aktığı mayın tarlası,
Kalbinin tam ortasından vurulmuş hevesi,
Dörtnala akamadan tutulmuş yelesi,
Bırakmıyor,
Aral'ın suyunu öldüresiye içmekte birisi.
Öyle bir içmek ki kana kana.
Birisi ki kana susamış;
Koskoca Aral susuz kalmış,
Kanayarak kurumaktaymış.

Etna

Bir yanardağ, adı; Etna,
İçimizden biri aslında...
İçin için tüter,
Tüttükçe kalbi kararır.
Ve orada iyilikle sabır,
Kin ve intikamla birlikte çoğalır!
Bil ki;
Toprak gibi lal olduğu an;
Patlamaya en hazır olduğundan!
Ve kavurur,
Ve yakar,
Ve damar damar parçalar,
Sonra o parçalar.
Öfke nöbetinin kızgın lavlarından kurtulanlar;
Küllerinden yeniden doğar,
Celladının gölgesine kök salar.
Ve açar,
Ve çiçeklenir,
Tohumdan gelmenin mucizesidir.
Gömüldükçe toprağa daha da yeşerir!

THG
0276949
DPZ
9 789752 311626
29 001